

[Miljøministeren]

og Justitsministeriet har, og som gør, at vi agerer, som vi gør.

Jeg påtager mig gerne ansvaret på dette punkt som på så mange andre, men jeg ville gerne fortælle Folketinget, hvad der er opad, og hvad der er nedad i denne sag.

Jeg lyttede meget til, hvad fru Eva Møller sagde, og jeg skal sige, at det ikke bare er af interesse for hendes tale som sådan, men fordi det har været en lang tradition i dansk miljøpolitik, at når det kom til stykket, kunne man regne med Det Konservative Folkeparti. Den første miljølovgivning i Danmark blev lavet i et samarbejde mellem Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti, og derfor lytter man naturligvis i disse skarpe hjørner til, hvad De Konservative står for. Vil man videreføre den linje, man tidligere har haft, eller er man nu gået sammen med Fremskridtspartiet og varetager snævre interesser og ikke miljøinteresser?

Fru Eva Møller talte om stråforkortning og panikreaktion. Jeg vil gerne sige til fru Eva Møller, at for det første har den pågældende sag ikke fundet sted i min ministertid, men under en konservativt ledet regering, og for det andet ville den procedure, der her er foreskrevet, være umulig, idet en sådan procedure forudsætter, at såvel virksomhederne som alle saglige instanser er blevet hørt, inden der træffes den fornødne afgørelse.

Jeg synes kort sagt, at vi har fundet en god løsning. Vi har vist den agrokemiske industri, at nok er nok. Vi har vist befolkningen, at dér, hvor vi kan agere for at beskytte grundvandet og beskytte miljøet i Danmark, handler vi; at vi ikke lader os imponere af udenlandske kapitalinteresser; at vi ikke lader os imponere af juridiske spidsfindigheder, men at vi er i stand til at træffe en afgørelse.

Det, der imidlertid er beklageligt, dybt beklageligt, er, at partier, der i denne situation skulle indtage en holdning og støtte et klart nationalt standpunkt, har svigtet af grunde, som jeg i hvert fald ikke skal gøre mig klog på.

Eva Møller (KF):

Lad mig indlede med at sige til miljøministeren, at jeg naturligvis er glad for udsagnet om, at miljøministeren lytter, når jeg taler, og når Det Konservative Folkeparti taler om miljøpolitik. Det ville måske være endnu bedre,

hvis miljøministeren også opfattede, hvad der blev sagt.

Jeg vil gerne sige, at jeg gentagne gange i mit første indlæg sagde, at det, der bekymrede Det Konservative Folkeparti, var, at eksperternes råd ikke blev tillagt afgørende vægt, men kun blev tillagt nogen vægt, og jeg vil gerne tillade mig at citere fra betænkningen fra et af de svar, der er givet af miljøministeren selv:

»Den nye afgørelsesmåde betyder, at miljøministeren tager endelig stilling til, om bekæmpelsesmidler skal forbydes helt eller delvist.«

Jeg vil gerne sige fra Det Konservative Folkeparti, at vi ønsker ikke at tillægge nogen minister – heller ikke en miljøminister – enevældig magt til at bestemme, om et bekæmpelsesmiddel eller noget som helst andet skal forbydes eller være tilladt. Vi mener, at vi lever i et demokrati, hvor alle skal have indflydelse, og hvor det er Folketinget, der har den lovgivende magt. Derfor vil vi altså ikke tillade, at en minister, der svarer som ovenfor citeret, får disse beføjelser.

Jeg vil gerne sige, at jeg er ganske enig med ministeren i, at det tidligere ankesystem ikke var verdens bedste, men vi havde jo faktisk også fra konservativ side og fra den tidligere regerings side en anden måde at løse problemet på end at tillægge ministre enevældige beføjelser. Det er ikke Det Konservative Folkepartis stil at sætte enhver normal retspraksis ud af kraft, og derfor valgte vi ikke den løsning.

Vi havde et ønske om, at der skulle være gebyrer, endog ganske betydelige gebyrer, hvis man ønskede at klage og var utilfreds med en afgørelse, men det stemte den tidligere opposition – den nuværende regering – ned. Så vi har altså været indstillet på at finde en løsning, men den var de, der er i regering nu – den tidligere opposition – ikke indstillet på at bruge. Vi mener som sagt også, at retspolitikken skal gælde på dette område, og derfor ønsker vi ikke at tillægge nogen miljøminister enevældige beføjelser.

Aage Brusgaard (FP):

Det, der hovedsagelig kalder mig herop, er ministerens udtalelse om, at stort set alle har været positive over for lovforslaget her på nær snævre agrokemiske interesser og udenlandsk storkapital.